

[Miljøministeren]

dringsforslag støtter Danmark bl.a. en udvidelse af konventionens anvendelsesområde til også at omfatte de indre territoriale farvande og oplandet. Danmark har især arbejdet for, at princippet om forebyggende indsats, forsigtighedsprincippet og anvendelse af ren teknologi indarbejdes i konventionen. Herudover har Danmark presset på for at få deponering af radioaktivt affald under havbunden med adgang fra land reguleret i konventionen.

Danmark har støttet en udvidelse af de deltagende parter i arbejdet med at beskytte Østersøen. I denne sammenhæng agter Danmark og Tyskland at fremsætte et forslag, som gør det muligt for EF at tiltræde konventionen som fuldt medlem, for at EF's ekspertise og forskningsprogrammer kan udnyttes direkte. Danmark støtter også Norges og Tjekkoslovaekiets deltagelse, idet begge lande har ønsket dette.

Flere interesseorganisationer har fået observatørstatus til kommissionsmøderne og skal også høres i forbindelse med revisionsarbejdet. Danmark arbejder fortsat på, at interesseorganisationerne kan få lejlighed til at deltage i kommissionens arbejdsgrupper.

Den nuværende situation i Baltikum er vanskelig, men regeringen håber, at det vil være muligt at fortsætte og forhåbentlig udvide samarbejdet med Letland, Litauen og Estland. Som jeg sagde den 11. januar 1991 i besvarelse af spørgsmål nr. S 24, vil regeringen støtte eventuel anmodning fra de baltiske lande om medlemskab af Østersøkonventionen.

Men jeg må anstændigvis minde om, at det af Helsingforskonventionens bestemmelser klart fremgår, at samtlige kontraherende parter skal acceptere udvidelsen af deltagerkredsen, og her kan vi jo godt løbe ind i et problem. Centralregeringen i Sovjetunionen deponerede tilbage i 1979 på samtlige republikkers vegne det såkaldte ratifikationsinstrument hos den finske regering og repræsenterer dermed de baltiske stater over for kommissionen.

Jeg agter naturligvis under mine kommende møder i Riga og i Vilnius at undersøge, hvor ønskværdigt det er for de baltiske lande at blive selvstændige medlemmer af Helsingforskommissionen.

Som det fremgår, agter regeringen at arbejde videre såvel nationalt som internationalt for at forbedre miljøet i Østersøen og i Østersøregionen som helhed. Regeringen prioriterer arbej-

det med revision af Helsingforskonventionen samt det igangsatte task force-arbejde meget højt.

Det førstkommande møde i Helsingforskommissionen, som faktisk starter i dag og varer til på fredag, er primært et teknisk møde. Danmark vil her bidrage til, at revisionsarbejdet fremmes ud fra de principper, som jeg netop har redegjort for, og vi vil arbejde for, at task force-arbejdet udmøntes i en god miljøplan for Østersøen, der sammen med revisionen af Helsingforskonventionen kan forelægges på ministermødet i 1992.

*Forhandling***Gade (SF):**

Jeg skal takke for ministerens redegørelse, som jeg synes indeholdt mange vigtige betragtninger. Så vidt jeg er orienteret, er det første gang, Folketinget har taget en drøftelse om selve arbejdet i Østersøkonventionen. Der er selvfølgelig sket ratifikation af konventionen, men en drøftelse af selve det arbejde, der foregår, er vist ikke foretaget før. At det sker nu, er der mange gode grunde til, og jeg vil nævne fire af de bedste:

Den første er, at vi nu har en chance for at få et gennembrud for reelle miljøfremskridt i Østersøen. Vi har tidligere vedtaget skarpe formuleringer om halvering af udledningen, men resultaterne har ladet vente længe på sig. Man kan også sige, at der har været mere papir end realiteter i vedtagelserne. Nu er der en chance.

Den anden er, at vi efter jerntæppets fald har fået nye chancer for at opbygge andre tætte samarbejdsmodeller, og disse muligheder skal udnyttes maksimalt, også af hensyn til de baltiske lande.

Den tredje er, at der er et voldsomt behov for et forstærket internationalt miljøsam arbejde og dermed et kraftigt behov for at diskutere, hvordan vi ændrer konventionerne til konventioner af en ny og forpligtende type.

Den fjerde er, at vi, som vi ser det i SF, har en forpligtelse til at føre den forhandlingslinje, vi havde på Nordsøkonferencerne, op i Østersøkonventionen. De gange, vi har debatteret det omkring Nordsøen, har vi fået vedtaget gode og stærke dagsordener, og den linje bør følges op.